

ת"פ 2785/09 - מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נגד אריאל אדרי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 2785-09 מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נ' אדרי
בפני כב' השופט רפי ארניה

בעניין: מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון

המאשימה

נגד

אריאל אדרי ע"י ב"כ עו"ד אלה דיין

הנאשם

גזר דין

הנאשם יליד 1985, כפר תחילה בעובדות כתב האישום ולאחר תחילת דיון הוכחות הודה והורשע בכתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת לחבלה חמורה, בהתאם לסעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

בהתאם לעובדות המוסכמות, בתאריך 16.2.2009, בחנות ירקות ברח' סוקולוב 44 בחולון, עמד המתלונן בתור לצורך תשלום בקופה. משסירבה הקופאית סירבה לקבל את התשלום, השליך המתלונן כרובית לכיוונה, הקופאית כתגובה זרקה עליו קרטון חלב, והוא עזב את התור. בשלב זה הנאשם, שעבד כאחראי בחנות, משך את המתלונן אחורה, אז דחף המתלונן את הנאשם פעמיים ואף ניסה לנגוח בו. בנסיבות אלו נוצרה תגרת ידיים בין המתלונן לנאשם, שבסופה חבט הנאשם בפניו של המתלונן וגרם לו למספר שברים.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם רווק בעת עריכת התסקיר, נעדר עבר פלילי, סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות חלקית. הנאשם שוחרר מצה"ל מספר חודשים לאחר גיוסו, לדבריו מטעמי בריאות. מאז שוחרר מצה"ל ועד ארבעה חודשים טרם התסקיר עבד בחנות הירקות כאחראי משמרת.

באשר להתייחסותו לנושא כתב האישום, הנאשם לקח אחריות מלאה על העבירה, ונראה כי הוא ער להתנהגותו האלימה כלפי המתלונן. ברקע לעבירה, תחושת אחריות שנשא הנאשם על עצמו מתוקף תפקידו כאחראי משמרת ותחושת תסכול שחוה נוכח קשייו להתמודד באופן תקין עם הסיטואציה הקונפליקטואלית. הנאשם חש איום וזלזול מצד המתלונן והגיב באופן אימפולסיבי וחסר שליטה.

עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם חש אכזבה מעצמו ובושה מתגובתו האלימה, כשבעת האירוע לא היה ער לחומרת התנהגותו והפגיעה במתלונן. לאור גילו הצעיר של הנאשם והעובדה שאינו מאופיין בערכים עבריינים, שומר על תפקוד

יציב וחיובי בחייו - סבר שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצידו הינה נמוכה, ובמידה ותתרחש חומרתה תהייה גם נמוכה.

נוכח האמור, שירות המבחן סבר שענישה של מאסר, הגם שירוצה בעבודות שירות, עשויה לפגוע במאמציו להשתלב מחדש בתחום התעסוקתי. לאור כך שירות המבחן המליץ שיוטל על הנאשם צו של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות.

הממונה על עבודות השירות חיווה דעתו כי הנאשם מתאים לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת הפגיעה בערך המבקש להגן על בטחון הציבור והגנה על בטחונו של אדם.

ב"כ המאשימה סבור שמתחם הענישה בנסיבות העניין נע בין מספר חודשי מאסר עד 12 חודשי מאסר בפועל. עוד טען ב"א המאשימה בהגינתו כי יש בנסיבות העניין כדי למשוך לרף התחתון, בדרך של הטלת 6 חודש מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. וכן מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי למתלונן. ב"כ המאשים הגישה מספר פסקי דין בכדי לתמוך בעתירתו.

טיעוני הנאשם

לדעת ב"כ הנאשם, פסקי הדין שהובאו ע"י ב"כ המאשימה אינם רלוואנטיים לעניינינו, שכן הם עוסקים בנסיבות או במקרים חמורים יותר מהאירוע נשוא כתב האישום.

לשיטת ב"כ הנאשם, יש להתייחס לכך שלנאשם אין עבר פלילי ומדובר באדם העובד לפרנסתו. מדובר במקרה אלימות חריג, שנבע עקב התנהגותו האלימה של המתלונן הן כלפי הקופאית והן כלפי הנאשם. לדבריו, מדובר בתיק של קנטור ומוטב היה להגיש כתב אישום על תגרה.

ב"כ הנאשם מוכנה לקבל את המלצת שירות המבחן לביצוע של"צ, אך מכיוון שאשתו של הנאשם חולה במחלת הסרטן ומטופלת בחיפה, השניים עברו להתגורר שם, ועל כן הנאשם מבקש להמיר את שעות השל"צ בפיצוי כספי, שכן אינו אדם אלים.

קביעת מתחם העונש ההולם

בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, הליך קביעת מתחם העונש הינו תלת-שלבי. השתת מתחם העונש הראוי לנאשם תיערך בדרך שהותוותה בע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל**, בשים לב לכך שבעניינינו, אין המדובר בריבוי עבירות או ריבוי אירועים.

הנתיב שעל ביהמ"ש לילך בו בבואו לקבוע את מתחם הענישה, מעוגן בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. מתחם הענישה יקבע בהתאם לעיקרון ההלימות ועל מנת ליישמו יתחשב בית המשפט בשלושה פרמטרים: ראשית, בערך החברתי

שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה ושלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40 ט לחוק העונשין.

הערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה

אין חולק כי הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה הנידונה הינו זכותו של האדם לשלמות גופו ובריאותו. הנאשם פגע קשות בערך זה. הכאתו של אדם באגרוף בפניו, וגרימת הנזקים המתוארים בחומר הראיות אינם עולים בקנה אחד עם הצורך בהגנה על אינטרסים אלה. בית המשפט העליון עמד לא אחת על מעשי אלימות:

"תופעה זו מערערת באופן מוחשי את תחושת הביטחון הבסיסית וזורה אימה ופחד. על כן, שב וחזר בית משפט זה על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה שתעביר מסר חד וברור כי אלימות אינה פתרון, ואף אם אדם נקלע לסיטואציה מתסכלת או מרגיזה אינו יכול להביא לפתרונה באמצעות כוח הזרוע."

(ע"פ 10538/09 **מלקוניאן נ' מ"י** (ניתן ביום 22.07.2010).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק)

התכנון שקדם לביצוע העבירה: הנאשם לא תכנן את ביצוע העבירה, אלא פעל באופן אימפולסיבי וללא כל תכנון מוקדם של המעשה (ס' **40ט(א)(1)** לחוק). **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה:** לפי תסקיר שירות המבחן, בעת האירוע הנאשם לא היה ער לחומרת התנהגותו ולפגיעה במתלונן (ס' **40ט(א)(3)** לחוק). **הנזק שנגרם מביצוע העבירה:** נזקי מעשי הנאשם מפורטים בתעודות הרפואיות שצרף המתלונן, לפיהן נגרמו לו מספר שברים באזור האף, שבר בארובת העין והמטומה נרחבת (ס' **40ט(א)(4)** לחוק). **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה:** העבירה בוצעה כתגובה למעשיו של המתלונן שנכנס לחנות הירקות בה עבד הנאשם כאחראי, לאחר שהמתלונן זרק כרובית על הקופאית, דחף את הנאשם וניסה לנגוח בו. אין לי ספק כי אילולא התגרותו של המתלונן בנאשם ובקופאית, הנאשם לא היה פועל כפי שפעל. יחד עם זאת, אין להקל ראש במעשי הנאשם שבחר לפעול באלימות וגרם למתלונן לפגיעות קשות (ס' **40ט(א)(5)** לחוק). **יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול במעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו:** לפי תסקיר המבחן הנאשם לקח אחריות על התנהגותו האלימה והביע הבנה לגבי הפגיעה שגרם למתלונן. כמו כן, הנאשם הינו אדם צעיר בתחילת דרכו, ולפי התסקיר, הסיכון שהתנהגות אלימה מצידו תחזור הינה נמוכה (ס' **40ט(א)(6)** לחוק).

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת חבלה חמורה

מטבע הדברים, כל מקרה ונסיבותיו שלו. עיינתי באסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה ולא מצאתי כי ניתן לגזור מהן את מדיניות הענישה לעניינינו. כל מקרה נבחן לפי נסיבותיו ואין האסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה דומות למקרה זה.

בת"פ (פ"ת) 2589-07 מ.י. **שלוחת תביעות תחנת פתח תקווה נ' אולג זלובה** (מיום 21.06.2009) -נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 2,000.

בת"פ (נצ') 25661-06-10 **מדינת ישראל נ' סעיד חמדאן** (מיום 13.01.2011) - נגזרו על הנאשם, מאסר של 12 חודשים, מתוכם 6 לריצוי בפועל בעבודות שירות, והיתרה על תנאי למשך 3 שנים, קנס בסך ₪ 5,000 ופיצוי למתלונן בסך ₪ 7,500.

בת"פ (ראשל"צ) 31912-05-10 **מדינת ישראל נ' מוטי טרוני** (מיום 22.12.11) - נגזרו על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי למשך 7 חודשים, פיצוי למתלוננת בסך ₪ 5,000 וקנס בסך ₪ 1,800.

בת"פ (נצ') 1811/04 **מדינת ישראל נ' נידאל הוארי** (מיום 27.01.2005) - נגזרו על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך ₪ 5,000 ופיצוי בסך ₪ 50,000.

נוכח כל האמור אני קובע כי מתחם הענישה ההולם לעבירה הנידונה, בנסיבותיה, נע בין מספר חודשי מאסר המרוצה בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, פיצוי וקנס ועד למאסר בפועל של 15 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (ס' 40יא לחוק)

הנאשם הינו אדם צעיר (ס' 40יא(1) לחוק). הנאשם הודה בעובדות המפורטות בכתב האישום ונטל אחריות על מעשיו (ס' 40יא(4) לחוק). העבירה בוצעה לפני למעלה מ-5 שנים (ס' 40יא(10) לחוק). הנאשם נעדר כל עבר פלילי (ס' 40יא(11) לחוק), ובמהלך הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה ועד היום לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

לעניין העונש, שירות המבחן המליץ על הטלת עונש ללא מאסר, הגם שיתבצע בדרך של עבודות שירות, שכן זה עשוי לפגוע במאמציו של הנאשם להשתלב מחדש בתחום התעסוקתי. לא מצאתי בהמלצה זו את האיזון הנכון בין מעשי הנאשם ונסיבות המקרה, כידוע, בית המשפט אינו כפוף להמלצות שירות המבחן.

הנאשם פעל באלימות וגרם למתלונן חבלה חמורה. לא אחת התבטא בית המשפט לעניין החומרה שבעבירות אלימות. לעניין זה יפים דבריו של כב' השופט א' א' לוי, בע"פ 6112/04 **מוטי עבודי נ' מדינת ישראל** (מיום 26.01.2005):

"לא רק עניינם של המערערים ניצב לנגד עינינו, אלא בעיקר הצורך להדביר את תופעת האלימות שקנתה לה אחיזה בחברה בישראל, ומטרה זו תושג על ידי פסיקה אשר תבהיר לכל, כי מי שנוהג באלימות עלול לשלם על כך באבדן חירותו לזמן ממושך. אכן, מסר זה כבר יצא מבתי המשפט לא אחת, ופסקי-דין רבים, אולם העובדה כי העבריינות שתחום זה נמשכת ואף מסלימה, מחייבת לשוב ולשנן אותו, ומקום שהדבר מתחייב אף להחמיר בענישה."

לפיכך, איני רואה כל הצדקה לסטייה ניכרת מרמת הענישה ההולמת למקרה זה וממתחם הענישה. יחד עם זאת, בשים לב לשיקולי הקולא שציינתי לעיל, יש להטיל על הנאשם עונש מאסר העומד ברף התחתון של מתחם הענישה.

בנסיבות ביצוע העבירה, התסקיר שנערך לנאשם, הודאתו, עברו הנקי ונטילת האחריות על המעשה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר לתקופה של 3 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות, במרכז הרפואי לבריאות הנפש "אברבנאל" בבת ים, בהתאם לחוות הדעת הממונה על עבודות השירות.
2. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום הנאשם לא יעבור עבירה כלשהי כנגד הגוף, למעט עבירת איומים.
3. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום הנאשם לא יעבור עבירה עבירת איומים.
4. קנס בסכום של 2,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.8.2014 ומדי 1 לכל חודש. פיגור בביצוע תשלום כלשהו במלואו ובמועדו יעמיד לפירעון מיידי את היתרה שטרם סולקה.
5. פיצוי למתלונן על סך 4,000 ₪ אשר ישולמו ב - 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים אשר תחילתם מיום 1.8.2014 ומדי 1 לכל חודש. לא יעמוד הנאשם בביצוע תשלום כלשהו במלואו ובמועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מלא ומיידי.

הנאשם יתייצב לביצוע עבודות השירות ביום 20.10.2014 במפקדת הממונה על עבודות השירות.

הנאשם מוזהר בזאת כי היה ולא יבצע את עבודות השירות כסידרן - ניתן יהא להפקיען ותחתן ירצה עונש מאסר ממשי.

ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז תמוז תשע"ד, 15 יולי 2014, בנוכחות הנאשם, ב"כ וב"כ המאשימה.